EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.9.2026
COM(2026) 511 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

1. BAGGRUND

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[1] ("momsdirektivet") kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. Da denne procedure indebærer en fravigelse af de generelle momsprincipper, skal nationale foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i momsdirektivet, og som er omhandlet i direktivets artikel 395 og er tilladt "for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse", i henhold til Den Europæiske Unions Domstols (Domstolen) faste retspraksis fortolkes strengt, og foranstaltningerne skal desuden være nødvendige og egnede for gennemførelsen af det særlige formål, l, der forfølges hermed og påvirke momsdirektivets mål og principper mindst muligt[2].

Ved brev registreret i Kommissionen den 28. maj 2026 anmodede Letland om tilladelse til yderligere at forlænge tilladelsen til som en undtagelse fra momsdirektivets artikel 193 at anvende ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af tømmer eller levering af relaterede tjenesteydelser, som oprindeligt blev givet ved Letlands tiltrædelse af Unionen den 1. maj 2004, forlænget ved Rådets afgørelse 2006/42/EF i 2006 og yderligere forlænget seks gange siden, senest indtil den 31. december 2026 ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/3207.

I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 21. august 2026 de øvrige medlemsstater om Letlands anmodning. Ved brev af 25. august 2026 underrettede Kommissionen Letland om, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

2. ANMODNINGEN

Letland anmoder i henhold til momsdirektivets artikel 395 om, at Rådet på forslag fra Kommissionen forlænger anvendelsen af en særlig foranstaltning, som fraviger momsdirektivets artikel 193, hvad angår anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt for visse leveringer af træprodukter.

I henhold til momsdirektivets artikel 193 påhviler momsen som regel den afgiftspligtige person, der foretager en levering af varerne (eller ydelserne). Formålet med ordningen for omvendt betalingspligt er at lægge afgiftspligten over på den afgiftspligtige person, som modtager leveringen, med henblik på at undgå at leverandøren kan forsvinde med den moms, leverandøren har modtaget (svig i forbindelse med forsvundne forhandlere).

Fravigelsen blev først indrømmet Letland i kapitel 7, punkt 1, litra b), i bilag VIII til tiltrædelsesakten af 2003[3] indtil den 30. april 2005 og blev efterfølgende forlænget for

---

1 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

2 Jf. Domstolens dom af 27. januar 2011 i *Vandoorne*, C-489/09, EU:C:2011:33, præmis 27.

3 Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater,

første gang i forbindelse med artikel 21 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ved Rådets afgørelse 2006/42/EF af 24. januar 2006[4] indtil den 31. december 2009. Den blev efterfølgende tilladt uanset momsdirektivets artikel 193 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2009/1008/EU af 7. december 2009[5] frem til den 31. december 2012 og blev forlænget yderligere fem gange ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/55/EU af 22. januar 2013[6], (EU) 2015/2396 af 10. december 2015[7], (EU) 2018/2006 af 11. december 2018[8], (EU) 2022/81 af 18. januar 2022[9] og senest (EU) 2024/3207 af 12. december 2024[10], som forlængede den særlige foranstaltning indtil den 31. december 2026. Den særlige foranstaltning har derfor været i konstant anvendelse i mere end to årtier og er allerede blevet forlænget syv gange.

3. KOMMISSIONENS HOLDNING

Når Kommissionen modtager anmodninger efter momsdirektivets artikel 395, undersøger den disse anmodninger for at sikre, at de grundlæggende betingelser for at indrømme en fravigelse er opfyldt, dvs. om den foreslåede særlige foranstaltning forenkler procedurerne for afgiftspligtige personer og/eller skatteforvaltningen, eller om forslaget har til formål at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. I den forbindelse har Kommissionen altid anvendt en restriktiv og forsigtig tilgang for at sikre, at fravigelserne ikke underminerer det almindelige momssystems funktion, at de er af begrænset varighed og omfang og er nødvendige og rimelige. Enhver fravigelse af systemet med betalinger i flere led må derfor kun være

---

der danner grundlag for Den Europæiske Union, bilag VIII, kapitel 7, punkt 1, litra b), EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

4 Rådets beslutning 2006/42/EF af 24. januar 2006 om bemyndigelse af Letland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 21 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EUT L 25 af 28.1.2006, s. 31).

5 Rådets gennemførelsesafgørelse 2009/1008/EU af 7. december 2009 om bemyndigelse af Republikken Letland til at udvide anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 24.12.2009, s. 30).

6 Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/55/EU af 22. januar 2013 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2009/1008/EU om bemyndigelse af Republikken Letland til at udvide anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 22 af 25.1.2013, s. 16).

7 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2396 af 10. december 2015 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2009/1008/EU om bemyndigelse af Republikken Letland til at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 332 af 18.12.2015, s. 142).

8 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/2006 af 11. december 2018 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2009/1008/EU om bemyndigelse af Republikken Letland til at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 322 af 18.12.2018, s. 20).

9 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/81 af 18. januar 2022 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2009/1008/EU om bemyndigelse af Republikken Letland til at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 13 af 20.1.2022, s. 49).

10 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/3207 af 12. december 2024 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2009/1008/EU om bemyndigelse af Republikken Letland til at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 13, 23.12.2024.)

en sidste udvej, der er begrænset i tid, og der skal stilles garantier for fravigelsens nødvendige og usædvanlige karakter.

I betragtning af at fravigelsen har været anvendt i to årtier, er det Kommissionens holdning, at Letland har haft tilstrækkelig tid til at gennemføre konventionelle foranstaltninger, for hvilke det ikke er nødvendigt at indrømme en fravigelse efter momsdirektivet for at føre tilsyn med træsektoren, der består af fysiske varer af forholdsvis stor volumen, hvilket bør gøre det muligt at foretage en fyldestgørende revision og opfølgning.

Desuden er Letland blevet bedt om at træffe passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig, navnlig

i betragtning 5 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/3207, hvorved den gældende forlængelse blev indrømmet, gøres der opmærksom på, at "(...) *Særlige foranstaltninger indrømmes normalt for en begrænset periode, således at det kan vurderes, om de pågældende særlige foranstaltninger er hensigtsmæssige og effektive. Særlige foranstaltninger giver medlemsstaterne tid til at træffe andre konventionelle foranstaltninger på nationalt plan til at overvåge materialernes bevægelser, momsbetalingen og afgiftspligtige personers overholdelse af reglerne, hvilket burde løse det pågældende problem, inden den særlige foranstaltning udløber, således at det ikke bliver nødvendigt at forlænge den særlige foranstaltning. En særlig foranstaltning, som gør det muligt at anvende ordningen for omvendt betalingspligt, indrømmes kun undtagelsesvis inden for særlige områder, der er præget af svig, og hvor en sådan foranstaltning er en sidste udvej*".

I betragtning 6 i denne afgørelse erklæredes det "(...) *Inden udløbet af forlængelsen af den særlige foranstaltning i henhold til denne gennemførelsesafgørelse bør Letland derfor gennemføre andre konventionelle foranstaltninger til bekæmpelse og forebyggelse af momssvig på tømmermarkedet, så en yderligere forlængelse af den særlige foranstaltning ikke længere vil være nødvendig".*

I anmodningen fra Letland peges der ikke på nogen nye konventionelle foranstaltninger, der er indført siden vedtagelsen af afgørelse (EU) 2024/3207. Letland anfører, at der arbejdes på at styrke de allerede eksisterende foranstaltninger, og udtrykker hensigt om at vende tilbage til den almindelige momsordning i træsektoren "på en planlagt måde og inden for en rimelig tidsramme" uden at præcisere denne tidsramme nærmere eller fremlægge målbare resultater. Landet peger også på den fortsatte anvendelse af et eksisterende klassificeringssystem for virksomheder, der drives af dets skatteforvaltning.

Letland hævder ikke desto mindre, at der bør indrømmes en yderligere forlængelse, og henviser navnlig til det lettiske parlaments (Saeima) beslutning om at udsætte ikrafttrædelsen af obligatorisk elektronisk fakturering mellem virksomheder fra den 1. januar 2026 til den 1. januar 2028, hvilket det beskriver som en tilstrækkelig grund til at fortsætte ordningen for omvendt betalingspligt. Da udsættelsen af indenlandsk e-fakturering afspejler et valg, der er under Letlands egen kontrol og ikke er en

begrænsning i henhold til EU-retten, kan den ikke i sig selv begrunde en yderligere fravigelse på EU-plan i henhold til artikel 395.

Desuden fik Litauen og Rumænien, som havde lignende fravigelser for træsektoren i henhold til henholdsvis Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1920 og (EU) 2023/218, ikke forlænget disse foranstaltninger efter 2021 og 2025 under anvendelse af de samme betingelser i henhold til momsdirektivets artikel 395.

I lyset af ovenstående og under hensyntagen til, at Kommissionen allerede i 2024 meddelte Letland, at der skulle gennemføres konventionelle foranstaltninger, og under hensyntagen til, at den særlige foranstaltning allerede har været i kraft siden 2004 og forlænget syv gange, henholdsvis i 2006, 2009, 2013, 2015, 2018, 2022 og 2024, kan det ikke længere være berettiget at indrømme en yderligere forlængelse.

4. KONKLUSION

På baggrund af de ovennævnte argumenter stiller Kommissionen sig afvisende over for Letlands anmodning.